

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 19. dubna 2010 (21.04)
(OR. en)**

8703/10

**Interinstitucionální spis:
2010/0802 (COD)**

**COPEN 102
CODEC 325**

ZPRÁVA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	COREPER/Rada
Č. podnětu:	PE-CONS 2/10 + ADD 1 + ADD 2
Č. předchozího dokumentu:	7938/10 COPEN 74 CODEC 242
Předmět:	Podnět ke směrnici Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu

1. Dne 7. ledna 2010 vzal COREPER na vědomí podnět ke směrnici Evropského parlamentu a Rady o evropském ochranném příkazu, který předložily Belgie, Bulharsko, Estonsko, Španělsko, Francie, Itálie, Maďarsko, Polsko, Portugalsko, Rumunsko, Finsko a Švédsko¹.
2. Rada pro spravedlnost a vnitřní věci ve dnech 25. a 26. února posoudila tento podnět a projednala některé obecné otázky. Všechny členské státy uvítaly cíle sledované tímto podnětem a obecně vyjádřily kladný a konstruktivní přístup k práci na znění a k rychlému dosažení hmatatelných výsledků, přičemž uznávají, že některé technické obtíže je stále třeba překonat.

¹ PE-CONS 2/10 + ADD 1 + ADD 2; Úř. věst. C 69, 18.3.2010, s. 5.

3. Některé delegace vznesly výhradu obecného přezkumu uvedeného znění. Některé členské státy vznesly rovněž výhradu parlamentního přezkumu.
4. Znění důkladně přezkoumala Pracovní skupina pro spolupráci v trestních věcech a dne 15. dubna 2010 bylo předmětem jednání COREPERu. Předsednictví vzalo na vědomí jednotlivé připomínky delegací. Dokument byl znovu projednán na zasedání Pracovní skupiny pro spolupráci v trestních věcech konaném dne 16. dubna 2010, která určila, že hlavními body, které je třeba vyřešit, aby bylo možné pokračovat v jednání, jsou otázky oblasti působnosti a právního základu navrhované směrnice.
5. Podle směrnice v současné podobě mohou být skutečně evropské ochranné příkazy vydány jakýmkoli justičním či rovnocenným orgánem - bez ohledu na právní povahu takového orgánu (trestní, občanskoprávní či správní) - za podmínky, že vnitrostátní ochranné opatření, na jehož základě byl vydán evropský ochranný příkaz, bylo přijato příslušným orgánem v rámci trestního řízení nebo v rámci jiného řízení s ohledem na čin nebo jednání osoby, které může ohrozit život, tělesnou nebo duševní integritu, osobní svobodu či sexuální integritu jiné osoby.
6. To znamená například, že pokud byla splněna výše uvedená podmínka, justiční či rovnocenný orgán trestní povahy může být vyzván, aby vykonal evropský ochranný příkaz, který byl vydán justičním či rovnocenným orgánem občanskoprávní povahy, a naopak. S cílem vyřešit tuto konkrétní situaci byl do směrnice vložen postup o třech krocích, podle nějž po uznání evropského ochranného příkazu přijme vykonávající stát rozhodnutí v rámci svého vnitrostátního práva za účelem pokračovat v ochraně dotyčné osoby [viz čl. 8 odst. 1].

7. Právní služba Rady byla požádána, aby ověřila, zda čl. 82 odst. 1 poskytuje dostatečný právní základ pro směrnici v současné podobě. Právní služba Rady vydala stanovisko dne 17. února 2010¹. Stanovisko potvrzuje, že čl. 82 odst. 1 písm. a) a d) SFEU lze použít jako právní základ pro návrh směrnice v současné podobě.
8. Komise nicméně namítá, že článek 82 odst. 1 neposkytuje dostatečný právní základ. Podle Komise, která přednesla své stanovisko ústně během zasedání Skupiny přátel předsednictví ve dnech 22. a 23. března 2010², podala právní služba Rady příliš široký výklad pojmu „trestní“, jak je uveden v čl. 82 odst. 1 písm. d) SFEU. Komise má za to, že směrnice by se měla použít pouze v situacích, kdy byl „trestný čin“ skutečně spáchán, protože pod pojem „trestní“ náleží pouze stíhání za trestný čin a nikoli prevence trestných činů. To by znamenalo, že ve vydávajícím státě by ochrannými opatřeními měla být pouze opatření přijatá v rámci trestního řízení, které následuje po spáchání trestného činu.
9. Při zohlednění stanoviska vyjádřeného právní službou Rady je předsednictví toho názoru, že tato opatření lze zařadit do oblasti působnosti navrhované směrnice, bude-li jako právní základ použit článek 82 SFEU. Navrhované znění obsahuje ustanovení, která objasňují spojitost mezi ochrannými opatřeními a trestným činem, přičemž zajišťují, že oblast použití nástroje nepřekračuje oblast působnosti čl. 82 odst. 1 písm. a) a d) SFEU. S cílem ještě více zdůraznit tuto spojitost předsednictví na posledním zasedání COREPERu navrhlo pozměněné znění článků 1, 2, 5 a 9. Pozměněné znění příslušné části daných článků je uvedeno v příloze; navrhované změny jsou vyznačeny podtržením.
10. Maje toto na paměti předsednictví předkládá záležitost ke zvážení Radě a žádá ji o pokyny, pokud jde o oblast působnosti navrhovaného nástroje, s cílem dosáhnout společného přístupu.

¹ Viz dokument 6516/10.

² Komise vyjádřila své stanovisko v pracovním dokumentu: viz dokument 8313/10.

11. Pokud by navrhované znění nezískalo potřebnou podporu, předsednictví požádá delegace, aby se dohodly na alternativním přístupu omezeném na ochranná opatření přijatá v rámci trestního řízení.

12. Kterékoli z daných dvou řešení by mělo umožnit dosažení politické dohody o kompromisním znění před červnovým zasedáním Rady.

Návrh

**směrnice Evropského parlamentu a Rady o
evropském ochranném příkazu**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

[...]

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíl

Tato směrnice stanoví pravidla umožňující justičnímu nebo rovnocennému orgánu ve členském státě, v němž bylo vydáno ochranné opatření s cílem ochrany osoby před trestným činem (...) jiné osoby, jež může ohrozit její život, tělesnou nebo duševní integritu, osobní svobodu nebo sexuální integritu, vydat evropský ochranný příkaz umožňující příslušnému orgánu v jiném členském státě pokračovat v ochraně dotyčné osoby na území tohoto členského státu v důsledku spáchání činu (...), který byl nebo mohl být předmětem řízení soudu příslušného zejména pro trestní věci.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „evropským ochranným příkazem“ soudní rozhodnutí přijaté justičním nebo rovnocenným orgánem členského státu týkající se ochranného opatření, na jehož základě justiční či rovnocenný orgán jiného členského státu přijme jakékoli vhodné opatření podle svého vnitrostátního práva s ohledem na pokračování ochrany chráněné osoby;
- 2) „ochranným opatřením“ rozhodnutí přijaté vydávajícím státem v souladu s jeho vnitrostátním právem hmotným i procesním, kterým se osobě, která představuje nebezpečí pro zájmy chráněné osoby, ukládá jedna nebo více z povinností nebo zákazů uvedených v článku 4 s cílem ochrany dané osoby před trestným činem, který může ohrozit její život, tělesnou nebo duševní integritu, osobní svobodu nebo sexuální integritu.

[...]

Článek 5

Vydání evropského ochranného příkazu

1. Evropský ochranný příkaz může být vydán, pokud se chráněná osoba rozhodne pobývat, nebo již pobývá, v jiném členském státě, nebo pokud se chráněná osoba rozhodne setrvat, nebo již setrvává, v jiném členském státě. Při rozhodování o vhodnosti vydání evropského ochranného příkazu by měl příslušný orgán ve vydávajícím státě zohlednit mimo jiné délku jednoho či několika období, po kterou zamýšlí chráněná osoba setrvat ve vydávajícím státě, a závažnost potřeby ochrany.
2. Justiční či rovnocenný orgán vydávajícího státu může vydat evropský ochranný příkaz pouze na žádost chráněné osoby a po ověření, že ochranné opatření splňuje všechny požadavky stanovené v článku 4.
3. Chráněná osoba může podat žádost o vydání evropského ochranného příkazu buď příslušnému orgánu vydávajícího státu, nebo příslušnému orgánu vykonávajícího státu. Jestliže se žádost podává ve vykonávajícím státě, předá tamní příslušný orgán tuto žádost co nejdříve příslušnému orgánu vydávajícího státu.
- 3a. Před vydáním evropského ochranného příkazu má osoba, která představuje nebezpečí, právo na slyšení a právo napadnout ochranné opatření, pokud se jí těchto práv nedostalo během řízení, jehož výsledkem bylo přijetí ochranného opatření.

[...]

Článek 9

Důvody pro odmítnutí uznání evropského ochranného příkazu

1. Každé odmítnutí uznání evropského ochranného příkazu musí být odůvodněno.
2. Příslušný orgán vykonávajícího státu může odmítnout uznat evropský ochranný příkaz za těchto okolností:
 - a) evropský ochranný příkaz není úplný nebo nebyl doplněn ve lhůtě stanovené příslušným orgánem vykonávajícího státu;
 - b) nebyly dodrženy požadavky stanovené v článku 4.
 - c) ochranné opatření se vztahuje na čin, který není trestným činem podle práva vykonávajícího státu.
3. Jestliže provedení evropského ochranného příkazu ve vykonávajícím státě znamená, že uvedená opatření je třeba přijmout v rámci trestního řízení, může příslušný orgán vykonávajícího státu rovněž odmítnout uznání evropského ochranného příkazu za těchto okolností:

[...]
